

Paraules de benvinguda al Claustre universitari a càrrec del Rector Llorenç Huguet

Molt Honorable Senyor President del Parlament de les Illes Balears, Honorable Senyor Conseller d'Educació i Esports, Excel·lentíssimes Autoritats, senyores i senyors claustrals, amigues i amics,

Avui celebrem un dels actes de més ferma tradició universitària: fer reconeixement públic als qui són els nostres millors mestres.

És aquesta tradició la que ens permet l'honor de veure ingressar al Claustre de la nostra jove, però també centenària universitat, una insigne personalitat del món de la filosofia i de la teologia i de l'antropologia, marcat pels corrents de l'Índia. Diuen d'ell, els qui el coneixen millor que jo, que és un home obert i dialogant, un home d'oració i silenci: un místic, un profeta del nostre temps. Però també diuen que és el paradigma del savi i investigador de final d'aquest segle XX.

Davant la gosadia de glossar breument els mèrits del nou doctor, només pertoquen dos camins: un de llarg i perillós d'encarar-se a fer un resum de la seva obra ingent, però aquest l'ha fet brillantment el seu padrí, i l'altre, menys agosarat, com el de donar-li tot simplement la benvinguda, que és el que jo agafaré.

Sé que són molts els temes, àmbits culturals, llengües i situacions en què la seva presència s'ha transformat en estudi per poder expressar, comprendre, cercar el sentit profund i vital de tota una producció antropològica i revelació còsmica del misteri de la realitat.

M'ha agradat llegir, en una nota autobiogràfica, el significat de la seva vida filosòfica: risc existencial i responsabilitat intel·lectual. Per això pot dir, com a resum del seu itinerari dinàmic i còsmic: «Me'n vaig anar (supòs que es refereix a l'Índia) cristià, me vaig descobrir a mi mateix hindú i he regressat budista sense deixar de ser cristià».

Raimon Panikkar és l'home que pensa, medita, investiga, xerra i crida en el silenci i en l'horror d'una humanitat que viu implantada en les seves arrels animals. Per això, ell harmonitza la intel·ligència i la inquietud pel futur passant per una pregona preocupació pel present. Aquesta és, potser, la qualitat que permet incloure'l en el reduït grup dels qui fan bon ús de la raó. I això es veu i es palpa amb la seva vitalitat, en la seva vivacitat per tot quant analitza: sigui filosofia, sigui religió, sigui la mateixa existència o la vida.

En nom del Claustre de la Universitat de les Illes Balears, siau benvingut com a nou membre i conservau en la vostra memòria aquest senzill, però sincer, acte de reconeixement a la vostra obra científica, cultural, i sobretot humanística, alhora que us agraïm que hagueu volgut honorar la nostra universitat amb la vostra acceptació i presència.